

Publicerad 2010-08-15 16:03 av Linus Lajka Nilsson

du och jag, värmen

evighetens nätter

vi möts vid gamla postens lagerkaj, tiden är knapp, luften kall
jag ser dig du ser mig, så många människor men ingen ser mig som du
jag omfamnar dig med ett löfte om oss

där ute i världen finns inget vi, vi:et existerar blott här denna natt som ett förlorat ögonblick stulet ur
världshistorien

luften är kall men vårt blod rusar och gör vår närvaro varm

du berättar hur du önskar det borde vara jag kan bara instämma
men vackert är kort och vår längtan så stark
ett perfekt ögonblick är vi varandras det räcker vi behöver inga livstider

vi närmar oss varandra du rör vid mig jag vid dig
ömsinta ord, skarpa blickar, tusen tankar blir till en
vi lovar varandra att aldrig glömma

vi kysses jag smeker du blundar du håller om mig
kyla, värme, naken hud, lust, bröst, vått, hårt, att älska
vi dör och återföds båda två i samma ögonblick

befriade från lusten finns endast det platoniska kvar
jag blev dig du blev mig och tillsammans ett vi som existerade i en högre verklighet än drömmens värld, vi
var ett

det är sent och ögonblicket har förflutit i tidens gång det enda återstående är två minnen av två personer som
för ett ögonblick flydde sin verklighet bara för en kort stund hos varandra en kylig sommarnatt fylld utav
känslor och skratt

som spår av detta finns inget kvar
tiden lever vidare och väntar på nästa par
även om tiden utplånar alla spår lever alltid kärleken kvar!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linus Lajka Nilsson med Poeter.se id #34310 innehar upphovsrätten